Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 81 13 Kasım 1965 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

Hızlı Eskimolar Arasında
(16. Sayfada)

CERİ ve KÜÇÜK ŞEYTAN

Ceri'nin arkadaşı Piyer Erlan, borçlandığı Morel adlı kötü bir adamın eline düşmüştür. Çok değerli bir tabloyu çalarsa borçlarından kurtulacaktır...

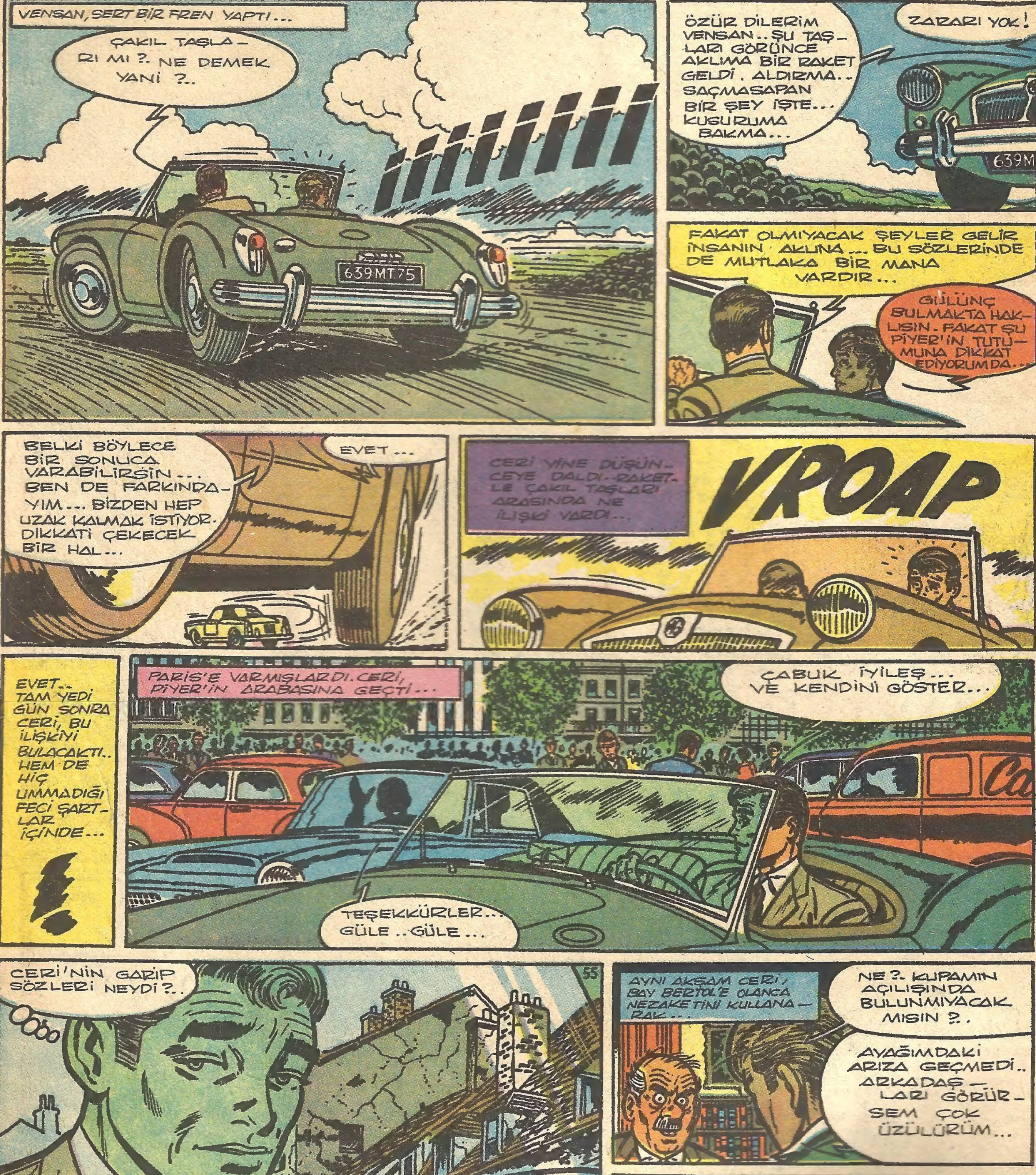

DRING
BAY BERTOL MU ?. BEN, PİYER.. BABAM TABLOYU TETKİK ETTİ... DUFY'NİN ASLI...İKİ ÜÇ MİLYON DEĞERİ VAR ?..
MÜTHİŞ... CERİ'YE HEMEN HABER VEREYİM... ALO...ALO...
BEN PİYER'İN BABASIYIM... TEŞEKKÜR EDERİM..TABLOYU İNCELEDİM..KUVVETLE KANİİM Kİ DUFY'NİN ASLIDIR. FAKAT DAİMA ALDANMA MÜMKÜNDÜR. ORİJİNALİNİ GÖRDÜKTEN SONRA KESİN SÖYLİYEBİLİRİM...
NASIL ?. ALICILAR MI ?.. OOO... EVET.. DAİMA BULUNUR. DAHA EMİN OLABİLMEMİZ İÇİN PİYER, YARIN LABURELERE GİTSİN... HA.. KOPYASI MI ?.. MOREL ÜÇ GÜNDE YAPIP TESLİM EDECEK.. YANİ DEĞİŞTİRME MESELESİ ANCAK PAZARTESİYE OLUR...
NE DEDİNİZ ?. ASLI DA SAHTE İSE Mİ ?.. AAA... O ZAMAN LABURE'LERİN ELİNE BİR ŞEY GEÇMEZ...
EVET.. TABİİ SAHTESİ...
BAY BERTOL VE ARKADAŞLARIN BENİMLE FAZLA İLGİLENİYORLAR. NE OLDU SANA BÖYLE BİRDEN BİRE ?..
ÖH..ŞEY.. HEYECAN.. ÇEKTİĞİM RESMİ HEMEN MOREL'E GÖTÜREYİM...
20 DAKİKA SONRA...
TABLO'NUN İKİNCİ KOPYASI İÇİN MUTABIĞIM... PAZARTESİ SABAHI SİZE VERİRİM...
ASLI DA SAPIN İÇİNDE
YALNIZ ŞU KISMI VİDA ÇEVİRİR GİBİ ÇEVİRECEKSİNİZ... PLÂSTİK BİR ŞEYE SARIP YERLEŞTİRİRSİNİZ.. AĞIRLIK TEŞKİL ETMEDİĞİ İÇİN ANLAŞILMAZ...
ŞİMDİ ALIN BUNU BENDEN BURADA SAKLIYAMAM...
PİYER, RAKETİ MOREL'E BIRAKACAKTI... ELİNDE SANKİ BİR KOR PARÇASI TUTUYORDU.. BİR ARALIK İŞ OLUNCAYA KADAR, JÜLYEN'E GÖTÜRÜP BEKLEMEĞİ DÜŞÜNDÜ...
ALNINI SOĞUK TERLER KAPLADI.. ÇÜNKÜ JÜLYEN'E RAKETİ TESLİM ETMESİ HALİNDE, BORÇ SENETLERİNİ GERİ ALMASI ŞANSI, SIFIRA İNECEKTİ...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Taşıma İşleri Şirketi kurmuş olan Con'un amcası, kahramanımız Yarışçı Con'a önemli bir iş vermiştir.

1

SENİN YAŞINDAYKEN, BÖYLE SENİN GİBİ KONUŞSAYDIM, BABAM BENİ BOĞARDI.. BUNU DA BÖYLE BİL...
AMA BELKİ SENİ SINIRLENDİREN SEBEBLER VAR. SENİN DE KENDİNE GÖRE MESELELERİN VARDIR... NEYSE DEDİĞİN YENİ İŞ NEDİR?
ŞİMDİLİK BİR ŞEY SÖYLİYEMEM... KUZEY AKDENİZ TAŞIMA İŞLERİ ŞİRKETİNE ŞOFÖR YARDIMCILIĞINA GİRECEĞİM. O ŞİRKETTE TANIDIKLARIM VAR.-
GÖRÜYOR MUSUNUZ ?. BÜNYAMİN'İN RAKİPLERİYLE ÇALIŞACAK MIŞ.. AMCANIZA KARŞI NE UTANDIRICI DURUMA DÜŞECEĞİZ, DÜŞÜNÜN..
DAHA NE İSTİYORSUN ANNE ?.. HAYATIMI KENDİM KAZANACAĞIM.. İŞTE BU KADAR...
BEN DE BİR SPOR ARABAM OLSUN, TELEVİZYONUM OLSUN İSTERİM...
SUSSS... SUS... AH... BABACIĞIN HAYATTA OLSAYDI DA.....
PİN PON PİN !
BENİ ÇAĞIRIYORLAR.. HADİ ALLAHAISMARLADIK...
GİDİYOR MUSUN? NE ZAMAN DÖNERSİN ?.. YEMEK DE YEMEDİN...
ALDIRMA.. SANDVİÇ FALAN YERİM.. BAYBAY...
GELİN BAKIN CON... HER AKŞAM GELİP ONU ALAN KİM, BİLMİYORUM...
VROOP VROOP VROOP
VROOAW
İLKİN'İN ANNESİ ÜZÜNTÜDEN HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLIYORDU.
CANIM ÜZÜLMEYİN.. BEN ONU YOLA GETİRİRİM.. HER ŞEY BİTMİŞ DEĞİL...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

KURAN'DAN HİKAYELER

22 Nisan gecesi

Kır ata binmiş genç bir adam İran'ın Medayin adlı başşehrine giden yoldan dört nala geçti.

Geceydi.

Yıldırım hızıyla giden ve atı kan ter içinda kalmış olan süvarinin tozu dumana katışı ve hayvanının nal sesleri gecenin sessizliğini adetâ yırtıyordu.

Genç süvarinin pek acele ve pek önemli bir ödevi olduğu her halinden belliydi... Şehre girer girmez Kral Sarayını çeviren surların doğu kapısına doğru yöneldi ve tam kapının önüne gelince yorgun atının gemlerini çekti, durdu.

Vakit gecenin yarısını çoktan geçmiş olduğu için Kale muhafızı gürültüyü duymuş ve dar camı aralıyarak aşağıya bakmıştı. O zamanlar İran'ın başkenti olan Medayin'e hava karardıktan sonra kimse, giremezdi. Şehri çeviren kalın surların kale kapıları kapatılırdı. Geç kalanlar kapıların önünde sabahlarlardı.

Yorgun süvari atından inmeden:

-"Hey! Muhafız, muhafız..."

Diye bir iki kere seslendi.

Zaten dışarıyı gözetlemekte olan nöbetçi:

-"Ne var?"

Diye sorunca, ona:

-"Semave'den geliyorum. Saraya gireceğim"

Dedi.

Muhafız başını salladı ve

-"Buna imkân yok"

Diye cevap verdi.

Süvari, "Nasıl olur, muhakkak girmem lâzım" diye israr ederken tam bu sırada, taşlara çarptıkça kıvılcımlar çıkaran bir nal sesi daha duyuldu. Ve çok geçmeden kale kapısının önünde bir süvari daha belirdi.

Son gelen atlının uzun boyu, geniş omuzları, heybetli yüzü vardı. Hayvanını durdurur durdurmaz muhafıza anlaşılmaz bir işaret verdi. Muhafız bu işaret üzerine, boynunda asılı duran boruyu hemen öttürdü ve bir anda kalenin asma köprüsü indi ve kapılar açıldı.

Şehir, derin bir uykuya dalmıştı. İki meçhul süvari, saraya giden cadde üzerinde dolu dizgin koşuyorlardı.

Saray karakol subayı uzaktan atların, nal seslerini duyunca önemli bir olay olduğunu anlamış ve gelenleri beklemeğe başlamıştı. Süvariler yaklaştıkları zaman her ikisi de koyunlarından çıkardıkları zarfları kendisine uzattılar.

Kale kapısında muhafıza işaret veren heybetli yüzlü süvari:

-"Bu mektup aceledir. Hemen hükümdar Hazretlerine verilmelidir."

Diye ayrıca konuştu.

Subay şaşakalmıştı. Bu saatte hükümdarı uyandırabilmek için cesaret lâzımdı. Kellesini göze almadan kimse bu işi yapamazdı. Fakat ya mektuplarda gerçekten çok önemli bir şeyler yazılıysa o zaman, da hükümdar kendisine niçin vaktinde haber verilmedi diye muhakkak kızardı.

Subay ellerini uğuşturarak:

-"Acaba ne yapmalı?"

Diye kendi kendine yüksek sesle konuştu.

Subay tereddüt içinde düşünürken yanına Karakol'un öteki nöbetçi subaylarından biri daha gelmişti. O:

-"Biz kendi kendimize birşey yapamayız. Bizim de üstlerimiz var."

Deyince heybetli süvari,

-"O zaman üstünüze haber verin"

Diye atıldı.

Gerçekten Saray muhafız komutanına haber göndermek en akıllıca işti.

Nöbetçi subayı, Muhafız Komutanı Behram'ı, tatlı uykusundan uyandırdığı zaman Behram işin içinde önemli birşey olduğunu derhal sezmişti. Hemen süvarilerin yanına getirilmelerini emretti.

Süvariler çok yorgundular... Fakat zarfların içinde ne yazılı olduğunu bilmiyorlardı. Komutan Behram "Ya memleketin bir yerinde bir isyan falan çıkmışsa?" diye düşündü sonra birdenbire karar vermiş bir hareketle üniformasını sırtına giymeğe başladı.

Komutan Behram Hükümdar Nuşirevan'ın odası önüne geldiği zaman zaten uykusu pek hafif olan İran Hükümdarı ayak seslerini duymuş ve uyanmıştı.

İçeriden:

-"Kim var orada?"

Diye seslendi.

Saray Komutanı Behram önce ismini, söyledi sonra yavaşça odaya girdi.

-"Efendimizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Fakat iki süvari geldi ve birer mektup getirdiler. Belki çok önemlidir diye düşündüm de..."

-"Nereden geliyor bu mektuplar?"

-"Biri Semave'den. Ötekini bilmiyorum Efendimiz."

Hükümdar Nuşirevan zarflardan birini yırtarak içinden çıkan mektubu komutana uzattı ve:

-"Oku!"

Diye emretti.

Komutan ağır ağır okumağa başladı... Mektup Semave Valisinden geliyordu. Valinin verdiği haber şuydu:

"Sâve nehri, Nisan'ın 22 inci gecesi, birdenbire yükselmeğe başlamış ve bir kaç saat içinde yatağından çıkarak düz ovada bulunan Semave şehrine doğru yürümüştür. Şehir halkı dehşet içinde olup civar dağlara sığınmışlardır. Acele yiyecek, içecek ve giyecek bekliyoruz..."

Hükümdar Nuşirevan ikinci mektubun da zarfını yırttı:

-"Şunu da oku!"

Dedi.

Komutan mektubu eline aldı. Fakat göz atar atmaz yüzünün rengi değişti. Yüzüne donukluk, ellerine garip bir titreme gelmişti.

Hükümdar:

-"Niçin durakladın? Okusana!"

Diye gürleyince Komutan Behram kekeliyerek okumağa başladı. Bu mektupta daha korkunç bir haber vardı:

İstahri Fars'ta binlerce seneden beri ışıl ışıl yanan Mecusilerin (Ateşe tapan-

Müslümanlıkta Resim ve Heykel

Hazreti Muhammet islâm dinini yayarken, o zamanlar Mekke ahalisi diğer öteki memleketlerde olduğu gibi, ya acaip heykeller yapar ya da eciş bücüş resimler çizer ve onlara Tanrı diye taparlardı. İşte bu çeşit resim ve heykellere tapmak yerine gözle görülmeyen tek ve ulu bir Tanrı'ya tapmak gereğini bildiren Hazreti Muhammed, bu çeşit resim ve heykeller yapmayı da haklı olarak yasaklamıştı. O günün icabı ileri sürülen bu yasak, son zamanlara kadar devam edegelmiş ve müslümanlar resim, heykel yapmayı günah saymışlardır. Oysa müslüman - lıkta ne resim, ne de heykel yasak değildir. Yasak ve günah olan insanların resimlere, Tanrı diye tapınmalarıdır. Bu gerçek, bugün artık anlaşılmış ve müslüman sanatçılar da resim ve heykel yapmağa başlamışlardır. Ancak ne var ki bir yalnış anlaşılma ve köksüz taassup yüzünden müslüman sanatçıları batı sanatçıları yanında yüzyıllarca geri kalmışlardır.

İhtiyar Yemenli yorumcu Satih, yatağından şu sözleri söyledi: "22 Nisan gecesi bütün bu önemli olayların oluşunun sebebi şudur: O gece hak dinini insanlara getirecek olan son Peygamber doğmuştur.

ların) sönmez diye inanıp mukaddes saydıkları ateş, Nisan'ın 22 inci gecesi birdenbire sönüvermişti.

Hükümdar mektubun alttarafını dinlemeden heyecan içinde yatağından fırladı:

-"Ne dedin, ne dedin?"

Diye haykırdı.

Behram haberi tekrar ederken o ayağa çoktan kalkmış ve heyecan içinde:

-"Şaşılacak şey! şaşılacak şey!"

Diye söylenmeğe başlamıştı.

Hükümdar hem gezinir ve hem de kendi kendine söylenirken birdenbire hatırladı: 22 Nisan gecesi meşhur Sarayı'nın, sağlamlığı dillere destan olan taştan yapılmış on dört yüksek kemeri de yıkılmamış mıydı!

Bu üç olayın aynı gecede oluşu bir tesadüf eseri değildi.

Hükümdar adetâ heyecandan bir anda çöküvermişti.

Komutana derhal emir verdi:

-"Bana Möbedi Möbedan'ı çağırın.Hemen buraya gelsin!"

Möbedi Möbedan Mecusî dininin en büyük bilginiydi, hükümdar din işlerini hep ona danışırdı.

Möbedan huzura girdiği zaman artık gün ışımağa başlamıştı. Lâkin hükümdar Nuşirevan'ın benzi halâ sapsarıydı. Hiçbir şeyden yılmayan İran Devletinin hudutlarını Karadenize, Akdenize kadar genişleten, Bizans ordularını perişan eden ve imparator Jüstinyanüs'ü haraç vermeğe mecbur tutan ve bütün Arabistan'a sahip olan bu muhteşem adam nasıl oluyor da bir anda bu kadar çökmüş bulunuyordu? Möbedan da meraklanmıştı. Nuşirevan üç olayı da ona naklettikten sonra fikrini sordu.

Möbedan:

-"Ben de aynı gece korkunç bir rüya görmüştüm."

Diye söze başladı ve sonra rüyasını anlattı. Yüzlerce kükremiş deve, önlerinde şaha kalkmış arap atları olduğu halde Dicle nehrini geçmişler ve İran topraklarını çiğnemeğe başlamışlardı. Möbedan sonra kan ter içinde uyanmıştı.

Hükümdar ile din Başkanı bir süre düşünüp taşındıktan sonra bu işi Kâhinlere danışmağa karar verdiler. Kâhinler ertesi günü bir araya geldiler fakat:

-"Biz bu işin içinden çıkamayız. Olsa olsa gerek bu üç olayı, gerek Möbedan'ın, rüyasını Yemenli Satih yorumlayabilir"

Dediler.

Şöhretli yorumcu Satih çok ihtiyar ve dermansızdı. Uzakta da oturuyordu. Gelecek hakkında verdiği her haber doğru çıkan Satih artık son günlerini yaşıyordu... Sarayın Başyorumcusu Abdülmesih onun ayağına gitti. Hükümdarın emriyle olanları bir bir kendisine anlattı.

İhtiyar Yemenli yorumcu Satih gözleri kapalı olduğu halde yatağından şu sözleri, söyledi.

-"22 Nisan gecesi bütün bu önemli olayların oluşunun sebebi şudur: O gece hak dinini insanlara getirecek olan son Peygamber (Tanrı Elçisi) doğmuştur. Ne yazık ki ben O'nu görmeden öleceğim. Lâkin o peygamberin hak dinine inananlar Dicle nehrini geçecekler ve yakın bir gelecekte Nuşirevan'ın ülkesine de kendi dinlerini eriştireceklerdir. Ne mutlu o peygambere inanacak olan insanlara."

Gerçekten, bundan tam 1394 yıl önce 22 Nisan Pazartesi gecesi Mekke'de Kureyş Kabilesi ulularından Abdullah'ın Amine adlı karısı Hazreti Muhammed'i dünyaya, getirmişti...

Hazreti Muhammed'in doğumundan 67 yıl sonra da ihtiyar Satih'in söylediği gibi müslüman orduları bütün İran'ı işgal etmişler ve ateşe tapanlar artık hep müslüman olmuşlardı.

Gelecek Hafta:
Hazreti Muhammed'in
Lânetlediği Çocuk.

SİYAH TILSIM

"Buda'nın Esrarı" romanının unutulmaz kahramanı Tedi, Hindistan'da geçen bu yeni macerasında da sizleri, heyecandan heyecana sürükleyecek eğlenceli anlar yaşatacaktır.

1

HAKKIN VAR TEDİ ... SENİ İZLİYORUM ...
TARAS, BİR SATICININ TEZGÂ-HI ALTINA SAKLANDI ...
BIRAK BENİ TEDİ ..BUNLARA SEN SEBEP OLDUN.
HAYIR ... BİZİMLE GE-LECEKSİN ...
BU TARAFTAN TARAS ... YARIN ŞAFAK VAKTİ BU ŞEHİRDEN AYRILIYORUZ... SİRK DİREKTÖRÜ DUYSA, NE OLACAĞINI BİR DÜŞÜN ...
ÖYLE AMA, SENİ HIRPALAMALARINA GÖZ YUMAMAM ...
TEHLİKE İÇİNDE OLDUĞUMU SÖYLEMEKLE ENDRAYI, TEDİ TAHRİK ETTİ ...
NE SÖYLEDİĞİMİ BİLİYO-RUM BEN ...
KISKANÇLIĞINDAN YAPTIN.
MAJİ.. DİLİN NASIL VARIYOR BÖYLE DEMEĞE ?!!
SEN O ÇOCUĞU ANLIYAMADIN.. BİR GÜN BAHTSIZLIĞINDAN SÖZAÇTI ...
AMA BENİ TAHKİR ETTİ... BEN BUNA DAYANABİLİR MİYİM ?..
SUSUN ŞİMDİ !.. KAVGA İSTEMEM.. İKİ ARKADAŞSINIZ.. ENDRA YÜZÜNDEN KAVGA EDİYORSUNUZ ...
TAM O SIRADA SERT, FAKAT GÜVENVE-RİCİ BİR SES DUYULDU ...
ALLAHAŞKINA BARIŞIN ... NEDİR BU GÜRÜLTÜ ?...
SES BURDAN GELİYOR GALİBA.
İŞTE BİRİSİ ... VALLAHİ BU, RAMA !...
GERÇEKTEN DE BU GEMİDEKİ ESRARLI YOLCU RAMA'NIN TA KENDİSİYDİ ... HİND FAKİRLERİ USULÜNDE BAĞDAŞ KURUP OTURMUŞTU ...

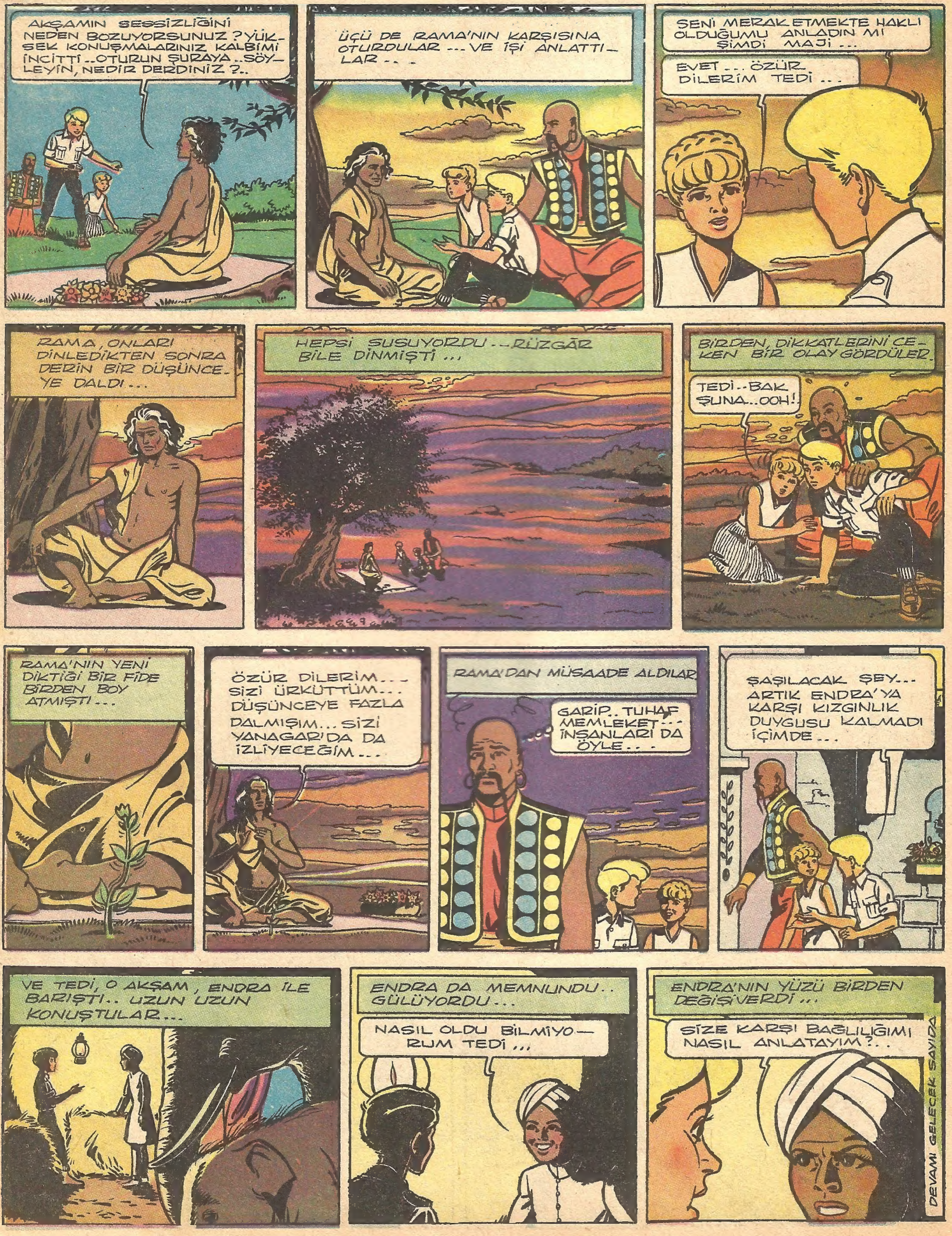
AKŞAMIN SESSİZLİĞİNİ NEDEN BOZUYORSUNUZ? YÜKSEK KONUŞMALARINIZ KALBİMİ İNCİTTİ.. OTURUN ŞURAYA.. SÖYLEYİN, NEDİR DERDİNİZ?..
ÜÇÜ DE RAMA'NIN KARŞISINA OTURDULAR ... VE İŞİ ANLATTILAR ...
SENİ MERAK ETMEKTE HAKLI OLDUĞUMU ANLADIN MI ŞİMDİ MAJİ ...
EVET ... ÖZÜR DİLERİM TEDİ ...
RAMA, ONLARI DİNLEDİKTEN SONRA DERİN BİR DÜŞÜNCEYE DALDI ...
HEPSİ SUSUYORDU ... RÜZGÂR BİLE DİNMİŞTİ ...
BİRDEN, DİKKATLERİNİ ÇEKEN BİR OLAY GÖRDÜLER
TEDİ .. BAK ŞUNA ... OOH!
RAMA'NIN YENİ DİKTİĞİ BİR FİDE BİRDEN BOY ATMIŞTI ...
ÖZÜR DİLERİM ... SİZİ ÜRKÜTTÜM ... DÜŞÜNCEYE FAZLA DALMIŞIM ... SİZİ YANAGAR'DA DA İZLİYECEĞİM ...
RAMA'DAN MÜSAADE ALDILAR
GARİP .. TUHAF MEMLEKET ... İNSANLARI DA ÖYLE ...
ŞAŞILACAK ŞEY ... ARTIK ENDRA'YA KARŞI KIZGINLIK DUYGUSU KALMADI İÇİMDE ...
VE TEDİ, O AKŞAM, ENDRA İLE BARIŞTI .. UZUN UZUN KONUŞTULAR ...
ENDRA DA MEMNUNDU .. GÜLÜYORDU ...
NASIL OLDU BİLMİYORUM TEDİ ...
ENDRA'NIN YÜZÜ BİRDEN DEĞİŞİVERDİ ...
SİZE KARŞI BAĞLILIĞIMI NASIL ANLATAYIM? ..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

GELECEK HAFTA: EJDERLER ÜLKESİ

GÖK AKROBATLARI

Ünlü Havacı Dan Kuper, yeni bir görev almıştır. Onu çekemiyenler, disiplin ve insanlık dışı oyunlarıyla Dan'ı korkutup kaçırmayı plânlamışlardır.

1

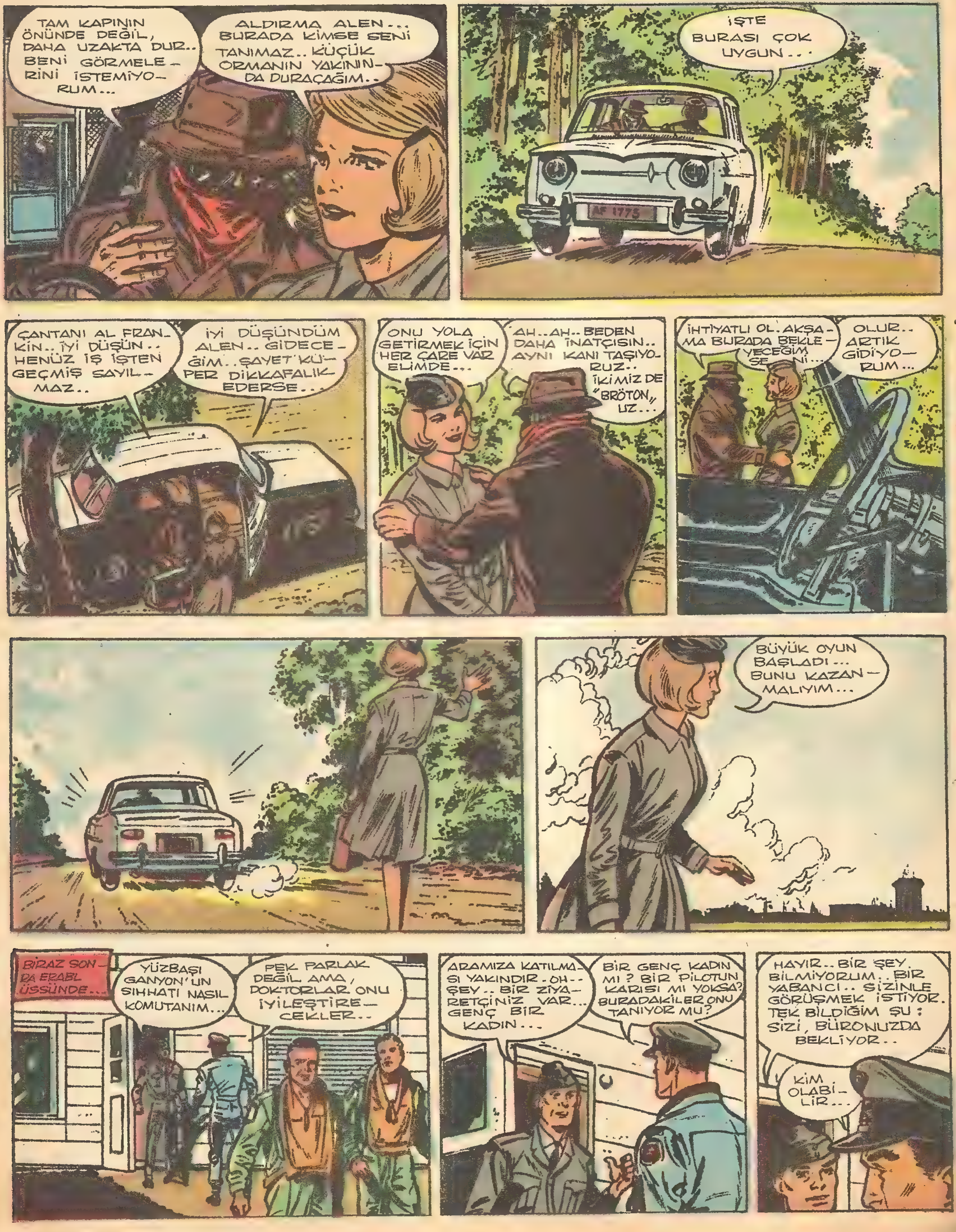

2
BİRİSİ BENİ BEKLİYOR-MUŞ.. NEREDE O?
ODANIZDA KOMUTANIM... İÇERİDE BEKLE-YİN DEMİŞTİM...
KOMUTAN KUPER SİZSİNİZ DEĞİL Mİ?. BEN DE ÇAVUŞ FRANKİN BRÖTON.. HAVA GENE-RALİ BERTRAN'IN SEKRETERİ...
TANIŞTIĞIMIZA MEMNUN OLDUM BAYAN ÇAVUŞ...
BİR AKROBATİK HAVA FİLOSU KUR-MAK ÜZERE FRASA-DAN BURAYA GELDİĞİ-NİZİ ÖĞRENDİM. BU FİLODA BEN DE BİR YER RİCA EDİ-YORUM...
NE?.. AKROBATİK FİLODA BİR YER Mİ İSTİ-YORSUNUZ?..
CİDDİ Mİ KONUŞU-YORSUNUZ?
EVET KOMUTANIM.. UÇUCULUK-TAN ANLARIM ZATEN.. HAVA KUVVETLE.......
ÇAVUŞ... ÖZÜR DİLERİM... BANA BİRAZ BİLGİ VERİN... YOKSA ŞAKA MI YAPIYORSUNUZ?..
HAYIR... CİDDİ KOMU-TANIM...
HAKKINIZDA BİR BİLGİYE SAHİP DEĞİLİM... AKROBASİ PİLOTLUĞU ZOR İŞTİR... SAPA-SAĞLAM BİR VÜCUD.. ÇELİK GİBİ SİNİRLER. SÖZÜN KISA-SI.......
YANİ BU İŞ ERKEK HAR-CIDIR MI DEMEK İSTİ-YORSUNUZ?..
EVET... 15 TONLUK BİR JET'İ UÇURMAK KOLAY İŞ MİDİR?
DOĞRU... FAKAT BEN KARARLIYIM. ZİRA F-104-LERLE ÇOK UÇTUM...
F-104'LERLE Mİ?.. ?!..
HAYRET...
KİM BU ACA-BA?..
DEVAMI GELECEK SAYIDA

HİKÂYE

BONCUK

Atillâ Cengiz'e çok kızmıştı. "Zavallı kuştan ne istedin" dedi. Cengiz, gururla biraz ileride çırpınan güvercine bakıyordu.

Dört yanı yüksek binalarla çevrilmiş olan avluda bir gürültü kopmuştu. Çocuklar bağrışıyorlardı. Attilâ yukarıdan bakınca olup bitenleri hemen anladı. Muhakkak, Cengiz yine ok talimleri yapıyordu. Amcası, Cengiz'e o yay ile okları hediye ettiğinden beri kimse rahat yüzü görmemişti. Çünkü Cengiz, aklına gelen herşeye ok yağdırıyordu.

Attilâ koşa koşa aşağı indi. Avluya çıktı. Cengiz, çocukların arasında duruyor, gururla biraz ileride kan içinde çırpınan beyaz bir güvercine bakıyordu. Attilâ fena halde kızdı:

-"Zavallı kuştan ne istedin..." dedi.

Cengiz, hemen meydan okur gibi:

-"Kuş senin mi, sana ne..." dedi.

Attilâ, hemen yaralı güvercinin yanına koştu. Onu yerden aldı ve "Bu zavallı kuşu kurtaracağım" dedi. "Bir daha böyle bir şey yaparsan, senin o kıymetli yayını da oklarını da parça parça ederim." Sonra da şöyle ilâve etti:

-"Git, bunu amcana söyle. Bakalım yaptığın bu işi o beğenecek mi?.."

Attilâ, sonra çocukların şaşkın şaşkın bakışlarına aldırmadan, elindeki yaralı güvercinle beraber evine girdi. Yaralı kuşu, Attilâ'nın babası tedavi etti. Güvercin yavaş yavaş yürümeye, kanatlarını çırpmaya başladı. Bütün evdekiler, onu, o kadar sevmişlerdi ki, adeta çocuklarından farkı yoktu... Ona da bir isim bulmuşlardı: Boncuk... Boncuk, ismine alışmış gibiydi. Güvercin, yarası tamamen iyi olduktan sonra, Attilâ onu balkona alıştırdı. Boncuk uçuyor, havalarda dolaşıyor, sonra gelip yine balkona konuyordu. Etrafta oturan bütün komşular Boncuğun başından geçenleri biliyor, onu daha çok seviyorlardı. Hattâ komşu çocukları sık sık gelip, Attilâ'dan izin alarak Boncuğu okşuyorlardı. Gelmeyen, ortalarda görünmeyen sadece Cengiz'di. Cengiz, okula da gitmiyordu. Nihayet sebebi öğrenildi. Cengiz hastalanmıştı. Hem de çok hastaydı. Önemli birhastalıktı bu.

O zaman Attilâ, Cengiz'le halâ barışmamış olmasına üzüldü. Halbuki Cengiz bu dargınlığa çok daha fazla üzülüyordu. Attilâ düşündü, taşındı, nihayet Cengiz'e güzel bir sürpriz yapmaya karar verdi.

Önce, Boncuğun yuvasını Cengiz'lerin, alt katında oturan Ahmet'lerin balkonuna taşıdı. Sonra boncuğu oraya da gelmeye alıştırdı. Boncuk ne zaman oraya gelse, bir avuç yem veriyordu. Attilâ'yı her yerde takibetmeye alışmış olan Boncuk, Ahmet'lerin balkonuna da kısa zamanda alışmıştı. Nihayet beklenen gün geldi. Attilâ Cengiz'lere gitti. Annesi, Attilâ'yı görünce çok sevindi. Gözleri dolu dolu oldu. Cengiz seni görünce ne çok sevinecek, diyordu.

Attilâ hemen Cengiz'in yanına çıktı. Cengiz sararmış, solmuş, öyle zayıflamıştı ki... Attilâ aralarından hiç dargınlık yokmuş gibi oturdu. Cengiz gülümseyen bir tebessümle "Hoş geldin Attilâ" diye bildi. Önce havadan sudan konuşmaya başladılar. Attilâ birara balkona çıktı. Karşıdan Attilâ'nın annesi de balkona çıktı... Elinde Boncuk vardı. Boncuk, uçmak için sabırsızlanıp duruyordu. Attilâ işaret etti. Annesi de Boncuğu salıverdi. Boncuk havada ok gibi uçarak Attilâ'ya geliyordu... Attilâ içeri girdi ve hiç bir şey olmamış, gibi oturdu. Fakat, balkonun kapısını kapamamıştı. Cengiz, Attilâ'ya birşeyler anlatırken, birden nefesi tutulacakmış gibi oldu. Balkondan içeri bembeyaz bir kuş süzülerek girivermiş, gelip Attilâ'nın omuzuna konmuştu. Attilâ,

-"Haa, unuttum" dedi "Sana daha evvel söyleyecektim. Ama olmadı. Bundan böyle Boncuk, artık ikimizin olacak. Annenle anlaştık. Boncuk, günün bir kısmını bizim balkonda, bir kısmını da sizin balkonda geçirecek..."

Cengiz ne söyleyeceğini şaşırdı kaldı. Artık iki arkadaş barışmışlardı...

YALNIZ KIZMAYIN

Öğretmen küçük Sevinc'e sordu:
-"Dünyanın şekli nasıldır?"
-"Yuvarlaktır öğretmenim?"
-"Nereden biliyorsun?"
-"..."
Öğretmen Sevinc'in düşünceye daldığını görünce tekrar etti:
-"Dünyanın yuvarlak olduğunu bana ıspat edebilir misin?"
Sevinç başını salladı:
-"Hayır öğretmenim, ama kızmayın...zaten yuvarlak olduğunu ben söylemedim. Siz söylediniz. Kare şeklinde derseniz, ben de kare şeklindedir derim..."

DEĞİŞEN YAŞ

Boraların evine gelen nüfus sayımı memuru, evdekilerin isimlerini, yaşlarını soruyordu. Sıra Bora'ya gelince memur ona doğru eğilerek:
-"Senin adın ne küçük?" diye sordu.
Bora gayet ciddi bir tavırla:
-"Benim adım Bora, evdeyken, beş yaşında, okuldayken yedi yaşında, otobüs ve vapurda ise dört yaşındayım." dedi...

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

BAŞ TARAFI ARKA SAYFADA

2

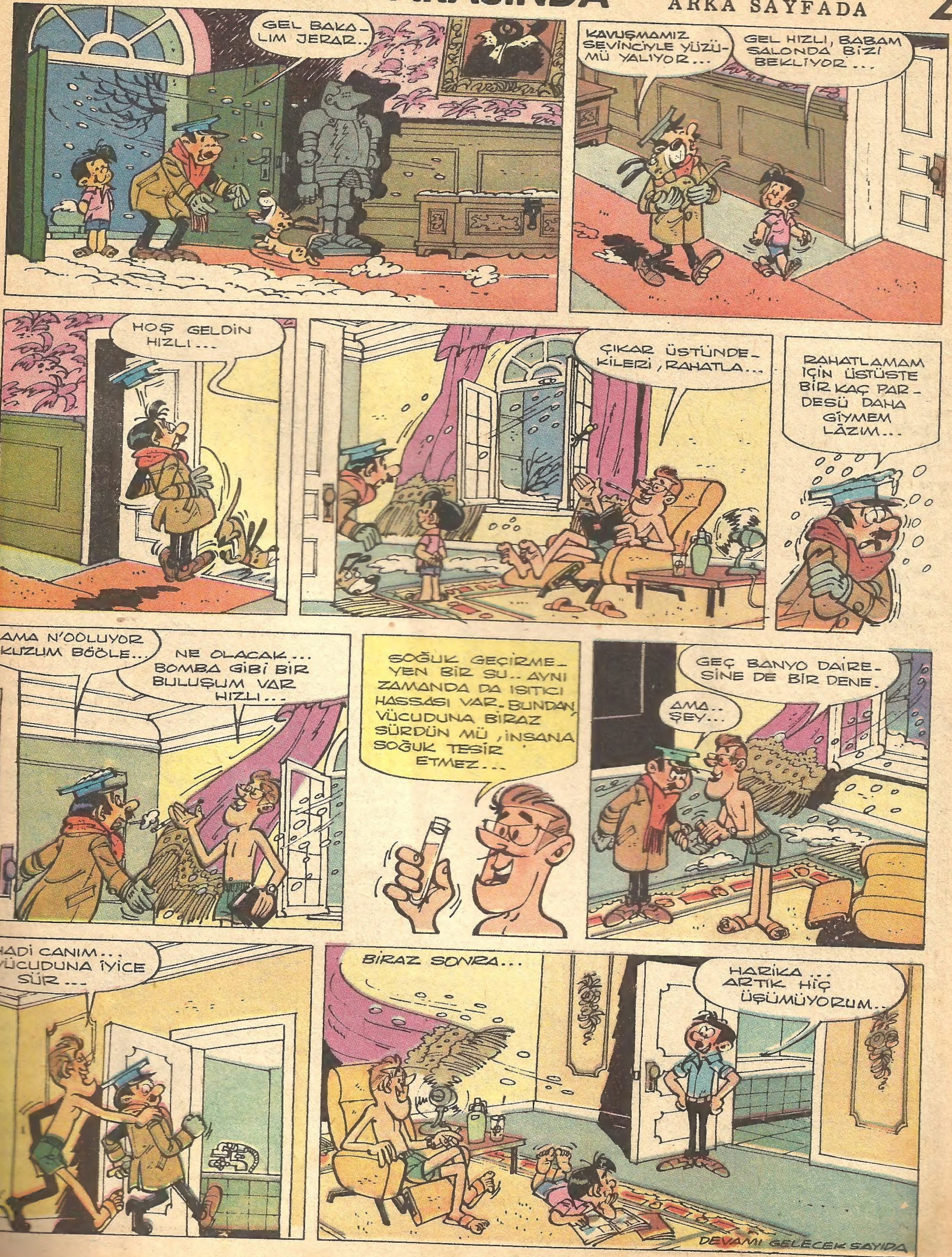

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

Hızlı ve dostu Prof. Bilgiç, yeni bir buluşu denemek üzere Eskimolar Yurdu Groenland'a hereket etmişlerdir...

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.